

tõine, enge mõni kulutap Jumala sõnna tassatse waimoga, mõni waljo telega, mõni pürowap kalle sõant pima nink õliga pehmendada, mõni raudwassaraga pörrutada, — siiski om figil üts sesaäna pohhi al, kelle pääl neäia sais-wa: Jesus Kristus täamba nink hommen nink iggawetses ajas. Sesaäna pohja päle omma ka kuit juttuse siin ramatun kinnitetu, üts ust, üts arm, üts lotus kähp neist figist läbbi, nink ütteinustke ei olle neide sean, mes mitte es peas kõlbama parrandamises nink juhhatamises õigusen nink pühhausen läbbi Jesus Kristuse meije Daništeggija. Rahjo, et meije Tarto nink Wörromaal sãrast juttuseramatut ei olle! Ramato hind om 1 rubla hõbb.

14) Ma-ilma ja mõnda mis seal sees leida on. Tullosaks ja õppetlikuks aeawiteks Ma-rahwale. Essimene and. 15 pildiga. Maksab 15 Kop. hõbb. Tartus 1849. H. Laakmanni kirjade ja fulloga trükkitud. Teine and. 15 pildikujjoga. Kolmas and. 11 pildikujjoga. Neljas and. 16 pildikujjoga. Wies and. 15 pildikujjoga. (Eggaüts and maksab 15 Kop. hõbb.)

Se ramat om se tarbis kirjutetu, et marahwas oppust saas loodaksjust ma pääl nink taiwa külle nink mitmasugutsist asjust, mes inemiste tarkuse läbbi ma pääl omma sündinu nink wãljamõtteldu. Kel armomeel om meije armsa ma-rahwa wašta, sel om halle nätta, et ka ne fige targemba marahwa seast, kea lomust terrawa nink mõisliko omma, ni mitmin asjun figist mu rahwa seltsist teedmise nink tundmise polest ni wãga omma pãrrajãnu, et tõise rahwa wãikokõsilats targemb om. kui meije marahwa tãw:weline mees. Se ruñalus nink tundmise pudus tulles sest, et marahwa:kolin muud oppust ei anta, kui ennege Jumala sõna luggemist nink laulmist. Saap lats kolist wallale, sis wõttap maja: nink põsso: tõ tedda kinni nink peap tedda ahhila, seni kui ta mulda lãt. Sest et ta novalt ei olle opnu ilmliko asju tãhhele pandma nink neide pohja kãtte sama, sepãrrast jãap teäna mõistus õtsekui

suitma nink sesaäna kollis Jumala ande ei olle teäna sug: gute abbis, omma eggapãiwast tõõdke targembide sãeda nink tallitada, kui essa nink essaessa omma sãednu nink tallitanu. Ta ellap ni kui üts tõlojus üttest päiwast tõise, sepãrrast jãap teäna ka ni ruñalas, kui tõlojus, nink jãap su am:mule saisma eht rapputatap uskmata pääd, kui saksa kolipois teäna juttustap, mes ta kolin om opnu taiwa tãh:tist, wõderama ellajist, kunstlikust tõõst, ni kui aurowanfrist nink muist sãratist asjust. Kui ta ka tãhhas hã melega tarkust õst, ta ei sa kostkipoolt oppust. Kolitu saksa mees, ke omma seltsi rahwa sean ellap, kulep siin nink sãäl üttest nink tõifest asjust tõnelewat, nink kaswatap jo se läbbi omma tundmist, eht ta loep sãratsid ramatid, mea nisuggutsist asjust oppust nink selletust andwa. Ent kui ma: mees ka pãssap mõnikõrd omast tõõst wallale nink läbbãp kulla eht kõrzi; mes ta sãäl kulep muud, kui tãhja jutto, kellest keake weel ei olle suurt tarkust kãtte sanu! Makoli ramatid trükkitas ka jo mitmast rahwa põlwest nink wõip neid peake linast oddawalt saija; ent seni ajani ei olle paljo muid ramatid wãljatulnu kui ennege sãratsid, mea Jumala sõna oppust andwa, ent ilmlikust asjust sõnnake ei lausu. Ent siin pakkup nõud üts marahwas armastaja saks sãrast ramatut, mes tallorahwale teedmist, oppust nink selletust annap figist sãratsist ma-ilma asjust, mes waja om teda sellele, ke omma mõistust Jumala tahtmise pãrra tãh:hãp pruki. Sest ramatust ei olle seni ajani eñamb wãljatulnu, kui wiis andet eht jaggo, eggauis ande fige wãh:hembalt nelli poognat eht 52 suri eht sãratsid lehbekõlge, mea wãljatullewa, kui poognat weel tõisfõrda kockomurtas. Ramatofirjutaja tunnistap essi wijendama ande pãrrametsle lebbe kõlge pääl, et ta jãttap nõud asja kullemise päle saisma. Meije sõwwome figest sõamest, et se kullemise aig rutto ärralõppes, nink sesaäna Jumalast wãga kalli andidega õnnistetu ramatofirjutaja pea jãlle omma tõõd õlles: wõttas nink selsaamal wisil kui seni ajani sedda eddest ajas. Sest mes teäna ettekannap, mõistap teäna rahwale ni tãw: